

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobce: O.U., „X“**, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2009, č. „X“, o částečném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.9.2009, č. „X“, o částečném invalidním důchodu, kterým žalovaná s odkazem na ust. § 43 a § 44 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítla žalobcovu žádost o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně ze dne 27.8.2009 žalobci poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 15 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že trpí velkými bolestmi pravé ruky. Je pravák. Domnívá se, že nemůže vykovávat jakoukoliv práci. Ve fakultní nemocnici Motol mu v centru bolesti primář MUDr. Kozák zjistil při kontrole dne 6.9.2009 další problémy týkající se jemné motoriky

prstů, oslabení stisku, poruchy čítí v oblasti n. ulnaris. Uvádí, že v noci nemůže spát a následně přes den nemůže vykonávat žádnou náročnější činnost.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla vypracovat posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ve věci bylo jednáno bez přítomnosti žalobce, neboť do zahájení jednání ve věci nebyla ve spise založena žádná omluva a žalobce byl v řádně doručeném předvolání poučen o možnosti vedení jednání v jeho nepřítomnosti. Omluva z jednání, kterou odeslal ze svého počítače žalobce v 6.17 hod dne, na který bylo jednání nařízeno, byla zjištěna z technických důvodů vedoucí kanceláře až v 8.35, tedy až po vyhlášení rozsudku ve věci.

Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí obsažené v jím vypracovaném posudku ze dne 18.3.2010.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. A.B. pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Děčíně, která při zjišťovací lékařské prohlídce dne 27.8.2009 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že ten není částečně invalidní podle ust. § 44 zákona o důchodovém pojištění ani není plně invalidní podle ust. § 39 téhož zákona. Dle závěru dotyčné lékařky procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce odpovídá 15 %, tj. postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl H, položce 24 písm. a) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb.

Podle ust. § 39 odst. 1 téhož zákona pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ust. § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb. kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění v platném znění.

V projednávané věci byla žádost žalobce o částečný invalidní důchod zamítnuta, neboť dle posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně ze dne 27.8.2009 pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dosahuje pouze míry 15%, takže není částečně invalidní.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je existence částečné invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 10.9.2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky částečné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činil nejméně 33% nebo zda mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžoval obecné životní podmínky.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně, která žalobce vyšetřila a učinila závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila jeho pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 18.3.2010. Žalobce byl jednání komise přítomen a byl vyšetřen odbornou neuroložkou. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ani částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 1 téhož zákona, když nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33% a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je neurologické postižení. Jde o stav po opakovaných operacích v oblasti sulcus n. ulnaris pravé ruky v r. 2007 a stav po operaci v oblasti Guyonova kanálu vpravo v r. 2008. Přetrvávající potíže žalobce jsou hodnoceny jako neuropatická bolest

v oblasti n. ulnaris vpravo, iritační syndrom n. ulnaris, ale bez motorického a senzitivního výpadku, při tom porucha cití postihuje kožní větve n. cutaneus antebrachii medialis, nikoliv oblast n. ulnaris. Nejedná se tedy o syndrom karpálního tunelu. Stav nelze hodnotit jako nervový výpad, protože nejde o výpad motorický a nejedná se ani o výpad citlivosti celé končetiny. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu komise, protože toto zdravotní postižení není v příloze přímo uvedeno, hodnotila jako postižení z funkčního hlediska nejbližše srovnatelné postižení dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. ve znění platném k datu vydání napadeného rozhodnutí dle kapitoly VI, oddíl B, položka 10, písm. a). Ze zde uvedeného rozmezí 5 – 15 % přiznala komise 15 %. Žalobce se dále léčí pro vysoký krevní tlak, který je při zavedené léčbě kompenzovaný a pro průduškové astma, které je lehkého stupně a při zavedené léčbě v klidu. Anamnesticky je uvedena také plicní embolizace, ale žalobce dle dokumentace není pro ni sledován ani dlouhodobě léčen. Jde o onemocnění, která nedosahují takové tíže, aby byla invalidizující. Posudková komise tedy nevyužila možnosti podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky a hodnocení pro další onemocnění a ani pro dříve vykonávaná povolání nezvyšuje. Dále komise konstatovala, že při zachovalém pracovním potenciálu je žalobce schopen práce s vyloučením soustavného přetěžování pravé horní končetiny manipulací s těžkými břemeny a prací ve vynucených polohách. Žalobce je schopen uplatnit dřívější pracovní zkušenosti i dosažené středoškolské vzdělání, je případně schopen i rekvalifikace pro vhodné pracovní uplatnění.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 18.3.2010, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 15 %, a z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku částečné invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 33% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 6. září 2010

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová